

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411204291
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5411204291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: Y. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Ferdinandom Klinovským, advokátom so sídlom J. W., G. XX, proti odporcovi: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 2.668,- eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/1/2012-342 zo dňa 14. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.401,20 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.401,20 eur od 17. 08. 2010 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 144,- eur a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 4C/1/2012-342 zo dňa 14. 10. 2014 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.401,20 eur, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.401,20 eur od 17. 08. 2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 266,80 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 266,80 eur od 17. 08. 2010 do zaplatenia zastavil (výrok II.). Odporcovi súd zároveň uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Dolný Kubín súdny poplatok z návrhu vo výške 144,- eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Rozhodnutie o trovách konania si súd vyhradil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.). V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 2.668,- eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 17. 08. 2010. Pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi vznikla na základe poisťnej udalosti zo dňa 16. 07. 2010, kedy navrhovateľ v súvislosti s plnením pracovných úloh spôsobil škodu zamestnávateľovi na novostavbe rodinného domu nachádzajúceho sa v Tepličke nad Váhom.

Podaním doručeným súdu dňa 09. 05. 2012 zobral navrhovateľ návrh v časti o zaplatenie sumy 266,80 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.401,20 eur od 17. 08. 2010 do zaplatenia späť, z ktorého dôvodu súd konanie v tejto časti podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil.

Citujúc ust. § 788, § 797, § 822, § 827 Občianskeho zákonníka súd žalobe vyhovel. Mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola platne uzatvorená poisťná zmluva - poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone povolania č. 5370011869 so začiatkom poistenia 24. 05. 2008.

Navrhovateľ od 01. 01. 2004 pracoval v spoločnosti EKOBOS, s. r. o., Matúškova 2575, Dolný Kubín, ktorá spoločnosť vykonávala práce na vodovodnom potrubí na stavbe rodinného domu p. X. I. v Tepličke nad Váhom. Dňa 16. 07. 2010 (počas trvania pracovného pomeru navrhovateľa) bolo zistené na uvedenej stavbe rodinného domu zatekanie podláh v chodbe. Ako príčina bol zistený zle zalisovaný spoj na vodovodnom potrubí. Následne bola táto skutočnosť oznámená spoločnosti EKOBOS, s. r. o. ako dodávateľovi, ktorá uznala vadnú prácu a vykonala opravu na tejto poruche, a to prostredníctvom dodávateľa Daniela Strážovského, ktorému za tieto opravné práce dňa 30. 08. 2010 vyplatila sumu 2.893,- eur. Následným šetrením bolo zistené, že práce na vodovodnom potrubí vykonával navrhovateľ, u ktorého potom zamestnávateľ uplatňoval náhradu vzniknutej škody za zle zalisovaný spoj podľa § 179, v spojení s § 186 Zákonníka práce. Z dôvodu, že navrhovateľ mal uzatvorenú poistnú zmluvu pre prípad spôsobenia škody zamestnávateľovi, uplatnil následne škodu v poisťovni Wüstenrot, a. s., ktorá však aj napriek tomu, že v zápise o poškodení, ktorý bol spísaný dňa 04. 08. 2010 likvidátorom O. P., sa uvádza, že príčina škody je zle zalisovaný spoj tvarovky na cirkulácii teplej vody, poistné plnenie zamestnávateľovi navrhovateľa neposkytla. Z uvedeného dôvodu potom navrhovateľ zaplatil uplatnenú škodu priamo zamestnávateľovi.

Súd mal jednoznačne za preukázané, že príčinou vzniku škody v rodinnom dome pána X. I. v Tepličke nad Váhom, bol zle zalisovaný spoj na vodovodnom potrubí, ktorého pochybenia sa dopustil navrhovateľ. Vzhľadom k tomu, že tento bol v čase vzniku poistnej udalosti poistený (zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania), správne uplatnil v poisťovni poistné plnenie, ktoré mala poisťovňa vyplatiť jeho zamestnávateľovi. Ak tak táto odmietla urobiť, vzniklo poistenému právo na náhradu plnenia v zmysle ust. § 822, § 797 Občianskeho zákonníka a článku 6 bodu 4 Všeobecných poistných podmienok.

Súd neakceptoval obranu odporcu, že navrhovateľ ako poistený nemá právo na poistné plnenie z dôvodu spoluzavinenia zamestnávateľa pre zle vykonanú tlakovú skúšku, nakoľko odporca žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázal v akom rozsahu šetrením toto spoluzavinenie zistil a v čom toto spoluzavinenie spočíva. Pokiaľ odporca vykonal šetrenie v tejto súvislosti a mal preukázanú aj zodpovednosť zamestnávateľa, môže v danom prípade postupovať v súlade s ust. § 827 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o výšku priznanej sumy, táto zodpovedá náhrade škody, ktorú preukázateľne uhradil navrhovateľ poškodenému - zamestnávateľovi, po odpočítaní spoluúčasti, v ktorej časti navrhovateľ v priebehu konania zobral žalobu späť. Úrok z omeškania súd priznal v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka odo dňa 17. 08. 2010 do zaplatenia, teda v lehote podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď poistná udalosť bola preukázateľne poisťovni nahlásená dňa 16. 07. 2010.

Súd zároveň odporcu zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 144,- eur podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a pol. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, nakoľko podľa § 4 ods. 2 písm. za/ cit. zákona je navrhovateľ ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu od platenia súdneho poplatku oslobodený.

Rozhodovanie o trovách konania si súd podľa § 151 ods. 3 O. s. p. vyhradil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a výroku o trovách konania podal odporca odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia návrhu navrhovateľa v celom rozsahu, alternatívne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Uviedol, že v zmysle ust. § 187 ods. 1 Zákonníka práce pri určení pomernej účasti na spôsobenej škode (a následne účasti zamestnanca na náhrade škody) je potrebné prihliadať tak na mieru zavinenia zamestnanca, ako aj na závažnosť porušenia povinnosti zamestnávateľom z hľadiska vzniku škody a jej rozsahu. Posúdenie a skúmanie tejto miery je v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia povinnosťou súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že súd sa otázkou miery zavinenia vôbec nezaoberal. Tvrdenie súdu, že nepreukázal v akom rozsahu toto spoluzavinenie zistil a v čom toto spočíva neobstojí, a to s poukazom na závery vykonaného znaleckého dokazovania, z ktorých nepochybne vyplýva, že k porušeniu povinnosti zo strany zamestnávateľa došlo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Zo záverov znaleckého posudku a výpovede znalca vyplýva, že ak by skúška potrubia bola vykonaná správne, bola by porucha potrubia zistená pri natlakovaní. S poukazom na uvedené

závery spochybňuje, že práve samotné nezalisovanie spoja bolo primárnou príčinou vzniku škody. Má za to, že primárnou príčinou vzniku škody bolo porušenie právnej povinnosti zamestnávateľom, t. j. postup zamestnávateľa v rozpore s technickými normami a nezalisovanie spoja navrhovateľom bolo z pohľadu právneho posúdenia len sekundárnou príčinou vzniku škody. Ak by totiž aj došlo k absencii zalisovania spoja, pri správnom vykonaní tlakovej skúšky zamestnávateľom v súlade s technickými normami, by bola vada zistená ešte pred zaliatím pod betón. Ak by zamestnávateľ testovanie zalisovania spojov vykonal správne, bola by pri testovaní zistená nedostatočnosť zalisovania spoja a k vzniku škody by nedošlo. Znalecký posudok vypracovaný v rámci konania je dôkazom preukazujúcim zavinenie zamestnávateľa. Stanovenie miery zavinenia je vždy vecou individuálneho posúdenia prípadu súdom, keď je nutné prihliadať na okolnosti prípadu spočívajúce v otázke akou mierou prispela tá - ktorá skutočnosť k vzniku škodovej udalosti. Je preto nevyhnutné skúmať v akej miere mohol zamestnávateľ pri náležitom plnení svojich povinností vyplývajúcich z technických noriem zabrániť vzniku škodovej udalosti. Je nepochybné, že spoločnosť EKOBOS, s. r. o., ktorá bola v čase škodovej udalosti zamestnávateľom navrhovateľa, tým, že nedodržala predpísaný postup pri vykonaní tlakovej skúšky, hrubo porušila technické normy, v dôsledku čoho došlo i ku škode. Nemôže byť preto bezpredmetným to, že tlaková skúška potrubia nebola vykonaná v súlade so stanovenými technickými normami. Ak skúška bola vykonaná nesprávne, bola bezprostrednou príčinou vzniku škody práve táto nesprávne vykonaná skúška. Vzhľadom na túto skutočnosť má za to, že za spôsobenú škodu v zmysle § 187 ods. 1 Zákonníka práce zodpovedá výhradne zamestnávateľ, bez zohľadnenia akejkoľvek miery zavinenia zamestnanca, t. j. navrhovateľa.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu podanom prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Poukázal na to, že predmetom konania je výlučne posúdenie podmienok, resp. poistnou zmluvou definovaných predpokladov, za ktorých je odporca ako poisťovateľ navrhovateľa povinný poskytnúť poistné plnenie poškodenému za škodu. V rámci vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že poistná zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania sa vzťahovala na predmetnú poistnú udalosť, tiež bolo v konaní jednoznačne preukázané ako došlo ku vzniku poistnej udalosti, že jej vznik spôsobil navrhovateľ a že následok škodovej udalosti je zodpovedajúci charakteru poistnej udalosti a primerane zodpovedá popísanému skutkovému stavu vzniku poistnej udalosti. Domnieva sa, že v konaní je právne irelevantná skutočnosť týkajúca sa „spoluzavinenia“ jeho zamestnávateľa na vzniku škodovej udalosti. Je toho názoru, že prípadné spoluzavinenie iných osôb na vzniku poistnej udalosti by malo svoju relevanciu výlučne v konaní, v ktorom by si odporca ako poisťovateľ škodcu vymáhal od dotknutých subjektov regresný nárok na vrátenie časti poistného plnenia tak, ako to má na mysli ust. § 827 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať, a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Zo strany odporcu ako odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal už súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že rovnako ako súd prvého stupňa má zato, že primárnou príčinou vzniku poistnej udalosti a škody v prejednávanej veci bolo porušenie povinností navrhovateľa ako zamestnanca spočívajúce v nezalisovaní spoju na cirkulácii vody, ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná. Z výpovede navrhovateľa i svedkov je zrejmé,

že jedinou osobou, ktorá lisovanie spojov vykonávala, bol práve navrhovateľ. Zle zalisovaný spoj tvarovky na cirkulácii teplej vody bol ako príčina vzniku škody uvedený aj v Zápise o poškodení zo dňa 12. 08. 2010, spísanom likvidátorom odporcu. Pokiaľ odporca poukazoval na spoluzodpovednosť zamestnávateľa navrhovateľa v zmysle ust. § 187 ods. 1 Zákonníka práce, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o neunesení dôkazného bremena odporcom vo vzťahu k spoluzavineniu zamestnávateľa navrhovateľa, či miery jeho zavinenia. Odporca spoluzavinenie zamestnávateľa navrhovateľa videl v nesprávne vykonanej tlakovej skúške potrubia, avšak nešpecifikoval v čom konkrétne malo zavinenie zamestnávateľa navrhovateľa vo vzťahu k vykonaniu skúšky tesnosti spojov spočívať. Odporca bližšie nešpecifikoval konanie zamestnávateľa, ktorým sa mal na vzniku škody spolupodieľať (nevytvorenie vhodných pracovných podmienok, vydanie nesprávneho pokynu, trvanie na vykonaní skúšky v rozpore s príslušnými technickými normami napriek navrhovateľovmu upozorneniu na možný vznik hrozacej škody v prípade nesprávne vykonanej skúšky tesnosti v zmysle ust. § 178 ods. 2 Zákonníka práce a pod.). Odporca zároveň nepreukázal, že by nesprávne vykonaná tlaková skúška nebola pokrytá zavinením navrhovateľa, keďže z výpovede navrhovateľa vyplýva, že „tlakovanie“ (t. j. vykonávanie tesnosti) patrí k jeho pracovným povinnostiam. Nemožno pritom opomenúť, že v prípade zamestnávateľa ide o právnickú osobu, ktorá svoju činnosť vykonáva práve prostredníctvom fyzických osôb. Z obsahu spisu vyplýva, že odporca v priebehu konania namietal nesprávne vykonanie skúšky tesnosti s poukazom na použitý materiál - vzduch. Po vykonanom dokazovaní, z ktorého vyplynulo, že na jar 2010 bola následne vykonaná i skúška tesnosti vodou, odporca síce zotrval na svojom tvrdení o spoluzavinení zamestnávateľa na vzniku škody v dôsledku nesprávne vykonanie tlakovej skúšky zamestnávateľom, v čom toto spočívalo však už bližšie nešpecifikoval. Zástupcom odporcu tvrdená „spoluzodpovednosť“ zamestnávateľa navrhovateľa tak zostala len v polohe ničím nepreukázaných tvrdení. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o sporové konanie, kde bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno spočíva na účastníkoch konania a súd nie je oprávnený sám, bez návrhu účastníkov konania vyhľadávať a vykonávať dôkazy v prospech ktorejkoľvek strany sporu. Pokiaľ odporca poukazoval na znalecký posudok vypracovaný v danej veci, odvolací súd poukazuje na to, že samotný znalecký posudok na určenie spoluzodpovednosti zamestnávateľa nepostačuje, keď z tohto možno len vyvodiť, že tlaková skúška pevnosti a tesnosti potrubia bola vykonaná nesprávne, ktorá skutočnosť však sama osebe ešte nezakladá spoluzavinenie zamestnávateľa navrhovateľa na vzniku škody.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrhu navrhovateľa vyhovel, vrátane výroku závislého od napadnutého výroku (výrok o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za návrh), ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním žiadneho z účastníkov konania, podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ ide o odvolanie odporcu proti výroku o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa o trovách konania nerozhodoval s tým, že rozhodnutie o trovách konania si podľa § 151 ods. 3 O. s. p. vyhradil na samostatné rozhodovanie po právoplatnom skončení konania vo veci samej.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým súd konania v časti zastavil, sa odvolací súd nedotýka, keďže uvedený výrok nebol napadnutý odvolaním.

Nakoľko okresný súd o trovách konania nerozhodol s tým, že o týchto bude rozhodnuté postupom podľa § 151 ods. 3 O. s. p. (do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej), rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.